Maanam, Z

Człowiek wszystkiego uczy się od nowa
Od nowa siadać chodzić mówić
Najpierw buduje w pocie czoła
I w jednej chwili wszystko burzy
Pa pa pa pa ra pa pa
Pa pa pa pa ra pa pa
I każdą podłość wytłumaczy
Dla celu co uświęca środki
Człowiek istota doskonała
Zbieranina pełna sprzeczności
Wyzbył się strachu a pełen jest lęku
Co nieustannie brzęczy w głowie
W innym obcym szuka zagrożenia
A w swoim sercu nosi wroga
Pa pa pa pa ra pa pa ptaszek złotą klatkę ma
Pa pa pa pa ra pa pa ptaszek złota klatkę ma
Sam siebie zamknął w złotej klatce
I tylko do niej klucze zmienia
Życie to wartość sama w sobie
To żywioł nie do ujarzmienia
Pa pa pa pa ra pa pa
Ptaszek złota klatkę ma
Pa pa pa pa ra pa pa
Ptaszek złotą klatkę ma